

861/30 AV/V/CE

מוסף על המשמר
מס' 30 (861)
24 ביולי 1987
כ"ז בתמוז תשמ"ז

על ידי מוסף דויד

מציאת המטבע המזויף (מתוך 12 מטבעות)
בין 12 מטבעות נמצא אחד מזויף. משקל קטן או גודל ממשקל מטבע רגיל. הפרד את המטבע המזויף באמצעות שקילות לכל חיתוך רקבע האם הוא קל או כבד ממטבע רגיל.

מציאת המטבע המזויף (מתוך 8 מטבעות)
בין 8 מטבעות שווים בגודלם ובצורתם נמצא אחד מזויף. משקל המטבע המזויף קל במשחו ממשקל שאר המטבעות. מנא את המטבע המזויף באמצעות שתי שקילות בכפות מאזניים (בלי משקלות).

מציאת המטבע המזויף (מתוך 9 מטבעות)
בין 9 מטבעות שווים בגודלם ובצורתם נמצא אחד מזויף. משקל המטבע המזויף קל במשחו ממשקל שאר המטבעות. מנא את המטבע המזויף באמצעות שתי שקילות בכפות מאזניים (בלי משקלות).

מציאת המטבע המזויף (מתוך 80 מטבעות)
בין 80 מטבעות אחד הוא מזויף וקל יותר. חתוכל למצוא את המטבע המזויף ב-11 שקילות מאזניים.

משקל 20 הקוביות
נענות 20 קוביות שוות במידן ובצורתן החיצונית. חלקן נאו כסף. עשויות אלומיניום. וחלקן נאו לא כסף. עשויות דורז. ומתפת כבדה יותר. כיצד אפשר לקבוע כמה מן הקוביות עשויות דורז? עלייך 11 שקילות לכל היותר. על כפות מאזניים ללא משקלות.

ה	כ	מ	ה
ג	ד	ו	ל

משה דביר מקיבוץ מזרע הוא חד-חידות-מקצוען. כל חייו הוא מלקט אותן להנאתו. אנו שמחים להגיש צרור מהן לקוראים. בקרוב נגיש צרור נוסף. בהצלחה!

המטבעות המזויפים
חבילת לבנק 20 שקי מטבעות-אחד. בכל שק חיו 200 מטבעות. והנה נודע כי בין 20 השקים ישנו שק אחד שבו מטבעות מזויפים. המטבעות המזויפים נבדלו ממטבעות האחד רק במשקל. (משקל כל מטבע מזויף חיו קטן ב-1 גרם ממשקל מטבע זהב). מטריך לשקול את השקים. אמר מנהל הבנק, על-מנת למצוא את שק המטבעות המזויפים. נוכל למצוא את המטבעות המזויפים על-ידי 4 שקילות. העיר על-כך פקיד בכיר. "סליחה" פנה פקיד אחר למנהל. אפשר למצוא את המטבעות המזויפים על-ידי שקילה אחת בלבד? חתדע אידן

הזאב. העז ועקב הכרוב
איכה אשר חוביל אוזו זאב. עז ושק כרוב הנעל לנח. הוא מנא שם סירה קטנה מאוד. שבה יכל חיה לחצות את חמור עם הזאב. או עם העז. או עם שק הכרוב. איד העביר האיכר את רכשו לצד השני של הנח. כאשר אסור חיה לו לחשאר לבד. 1. את הזאב עם העז (הזאב יטרף העז). 2. את העז עם הכרוב (העז תאכל את הכרוב).

נעלום לכל מאה האוזנים
אדם אחד טעל בכפר. פנש נער שחוביל אוזנים למרעה. אמר המטייל: בוקר טוב לכל מאה האוזנים. חיוך חנער ואמר: אם נכמול את מספר האוזנים נוסף. עוד מחצית מספרם ועוד רבע ממספרם ולבסוף גם אותן למניין - רק אז יגיע המספר למאה. מוז מספר האוזנים

נשאר מחצית מספר האגורות
חשוב על: סכום כסף מסוים. אמא מוסיפה לו עוד סכום כזה. אבא נווץ לו 16 אגורות. חרוך את מחצית הסכום לים. חחור: למאט את הסכום שנותרה לו. ששאינו לך 8 אגורות. מוזע

מאזן של מוסף

[illegible][illegible][illegible]

מלה רעה

גזענות, עיתוי ומיקום

במצרת, הסעם אורח ישראלי ולא חושש
השטחים, רצה לרכוש אותו. ורעיון קטנס את
השטחים, כולל דעת יאנונובי

באבות הרימה הגזענות את ראשה
עד בקרית גת, מסעל "המגדל" בעיירה

[illegible][illegible]

ידו חומה ומגדל ג. ח"א
 : בצלאל לב וד
 ומיד
 תאריך וכולון
 וינשמיין
 ינון אבי
 יענה וילבר

	דָּאָן		
	■ "הייתי מוכן לראיין את היטלר"		■ הם לא רוצים? ל בני יסביח
	עם מדו"ש משה צימורן על גרמניה	6	קח ציון
20	מאת דוד אוחנה		■ אלי קאפונה נשדרת והממשלה
19	■ הלן חותם	8	ח לזר
	■ חותם אישי		■ בעשק את הילדה
16	מאת דוד ירימה		ה נכת מאה אחוז מרגנשטרן
	■ שלום בית	9	
17	מאת חיה יוסף		ערך
	טורים מאת: ישראל אמיר - 2; עודד ליפשיץ - 2; זאב צנור - 2; אלי הכהן - 3; דינה גורן - 3; דן מלר - 3; אברהם שרון - 4; נתן רעין - 4; לוי מורד - 5; שמואל בונים - 5		דעל על הפונטיית חמיבוץ
27-22	■ כל יום	10	■ אורל ו"משינה" הצהובי וחלחקה
	■ קיבוציניק באריכל — תערוכה	12	וננו
28	מאת חיים מאור		■ האחרון ת חדש תי
	■ בשער	14	■ בן מנחם
	בפסטיבל ערד שמח צילם מאיר פרטוש		■ תקן של רבי מחבלים
		18	■ סופר-מרגל צור

מצב
לחפוס
את העברין

המזרחית — ניוסף בכית הששט"ז, אלא מגע
אנושי. חור הגזעת רחמנו של נתינים עצבניים,
כעין שוקים וספקים של שעות לחת.

בכית שוטף התנועת תוא האויב שלך. אתה
מתחשב אחריו נושאת, תשפץ מפניו, שוא
אתה. כי אתה חוא נשפץ אלך על כל רחית.
עצבת עתה קצמו ורומח לא לרשום כל רחית.
ואתה חי מתבטח כשאלך חוא יוצא לכביש.
על יום שלום עס מיכסא רחיות. כדי לתפוק
אז יום עברתה. איני גורם שרץ השוטף בתו
יפו. שוטף עתה חורט אלך. רלחאן ולב
לאשר ידע. החוסס אתך קלקלקתן וחשמה,
כאלש בשלה.

אל מרבה נביעות. וארייעוה חוא בכיש
קשה. בעייתו. פאור. השוטפים שם ארזים
מקפלות גרישים ותוססים אתך. כחאה,
כחאה.

ק: רציתם לחגוג תבניתה בשלום

ריפוי בעיסוק

שלו וספן לו מכלל כל הפעמים ששאל
מה צריכת בתוך שעבר?! אני שואל
שלאט-לאט. בודד רימו ביטוס! אני אוא
מ'חזיקים. ובינתיים הרי דומגמ ממה
שמי עשע כל הימים. אני ממכלל כל
ענין שלשפמט (הבחור הצעיר) לא
תעכל ברוידיט בתשנ'.

תמונת מצב

מיהו בעל-הבית?

[illegible]

שע וצחק רבין

[illegible]

עם סגולה

**איך להשתתף במפגן חיל האוויר
בלי הזמנה**

הם הגיעו ללא הזמנה

חסינות הזה של האזרחים איננו
מתייחסת כמובן, לאנשים שהם חסומים
שלא חשבו או לפחות קצת חשבו, כי
אין להם זרנות אזרחית והוא החמור
ותום לא יראה את המצב. חלילה במצב
כבד, בעל חסם עדיף, חסם דן ממשלות, לא
שכן, הוא חושב שיש לו מגיע להיות את
כלל האזרחי בפועל. ואכן מי עקבה את
שירות המכוניות החדש שנעשו או בקשר
של או למפגן האחרון, יכול היה לראות
לדחמנות, בין המכוניות המהירות
סוסיות בתוריה עמסתו כלים. חסם. אלו
המסטייל של הכבירים, אבל ברוב
התצפיות הוא רדע להיות - לא חסם
לחצו, בעל הבקיעה הוא לא יכול כמובן,
הנציג חזמנו, מי יצטרף אחד חסם, אבל
ביוון שלל תתנועה לבסס התחם חד
סירות, ארבעה נתיבי כניסה
יצאה, וביזון ממאזריו חסוסיתא ענה
במשע עוקלות שידר ארכזה של כבירים
מאוד חזקתה, חלילה, להתעבן, אין
מלעשות חסם שלעמ הזר את חסר
אווים, חסם בתחורה, על גג הניגרס
המתפרפר של חסוסיתא וצעק, "אלחם"
תיבסו מזר ואל תענה את חסוסיתא
ח.מ. ראה את חסמגן בחזמפועת, נחם
מחסימגן ואחר-כך, בקבלת חסוס
לאסו חסוער חרשע, חבע את חסוסיתא
הכלאה בחסמגן חרשע חסילבי.

לכני חיל האוויר כל חכם צבא. אם יש
בגד – שם שם דרגת. משוחל חיל האוויר
במבוא – בסתר אחריו מדינית, מי
סורחם דלעת את מקומם בסולד דלת דרת
שליח למים חיל האוויר. כיום זה
מפגן אווירי, משהשחר. כולם יודעים,
כולם רוצים לראות. יש כמה אנשי
האומנות, חן נשלחות למי קוד סתרים
דרגות לאחרים. אחרים
אחרים מומנים לפעם הראשונה, אחרים
דרגות כביים לפעם השנייה. שם גם יכנס
ליגיון, אחרים אסירים לא יוכלו
השתתף. חן מאלה שיש להם מקורבים
לחי. המברים: חן שיש להם מוטנטיאל
לעלות דרגת אחרים. למען האחרים
מסמכים יש פטנט, קוראים לו. הדרגות
נכללות של המפגן. חיל האוויר מתייחס
הדרה הכלית כאל תחנה מלאה אבל
לעניים.

המשקין שם מהז דרגת למפגן. יכול
אחר בקלות מי שור חדר. כנשלב ביום
ההוא הכלית משתנה בבש המוביל
לביטוס, שבו עורף המפגן טור של אלפי
מכוניות שתיקין מסובאר. ועד פורד
הסקורט (אמנם דגמי '65 אבל כן)
הכל כמכונית של עסקת סמלית בן
כרמל המוניציפליטות. ואילו ביום המפגן
המפגן שירת המכוניות נעה במרחב של
המפגן. מסוביל עזר והכו, ומבעד להקנות
המכוניות. חתונות של חשונים

הסוסים, העם והבויץ

העובדים נקבעו כעובדי חוץ, כלומר הסכם העסקאות הוגדר כסמך בין שני צדדים נפרדים. חששנו כי שיתוף המידע בין הצדדים יפגע באינטרסים של הצדדים, ולכן הוחלט להקים את החברה כחברה נפרדת, בעלת 70 אחוזים מכלול המניות, ו-30 אחוזים מכלול המניות יחולקו בין שני הצדדים. החברה תהיה בעלת 70 אחוזים מכלול המניות, ו-30 אחוזים מכלול המניות יחולקו בין שני הצדדים. החברה תהיה בעלת 70 אחוזים מכלול המניות, ו-30 אחוזים מכלול המניות יחולקו בין שני הצדדים.

[illegible]

המחקר והמסלולים המשומנים

המסלולים אלה אינו מנינים הבשר כלידתו או
מערור אולתו או יראה אחת בעין יפה בכל
המסלולים נאבקו נזר חתונה וי ומוטעלים
לעשות למעצלה

● א צעיר ברישן שאלו רצא לעלותו בין
אם יצא בקברין בין אם היה בעם אלא אם היה
עלולות כמד כמה ימים בעין גרין ותחתיו
בדשמן כחצו ובעצמו דרם צלילתו ואלו חסר
מי תעלה הנהיגו הריבנות הצעירות שאלו
שחורבן ורין ויחסיסות הריבנות שאלו
נבקעו או יציתו להכניח את ממשלת הממשלה
חוללת כחצו דרם צלילתו ואלו חסר
הנהיגו כחצו דרם צלילתו ואלו חסר
מפני דרם צלילתו כחצו דרם צלילתו
הנהיגו כחצו דרם צלילתו ואלו חסר
קצין נזר

מחזקו עליהן מחזקת במסור בני
היודים (מקור' 124-6)
החזקו עשר עשר
מאויב' יסות חסות מלא תנוסם צורתי
אשר להחזקתם עליהם לו להזאת
היות ראשו וצוואתו אומצתא וא
לצורר האשור ונכלל אותם כן שנה
כבו כירטו אי צירוב ומסער על
החזקו ותרעל על צירוב בני צורר מאור
אי סבור שלל אור ושלל לחות גלל סמית
כוח לחות כן כבו כירטו על
בצורת חזית מכלה לחות חזית מכלה
עליו כירטו, ומו אי שלל אור חזית
מכל כירטו האשור על הרעמית על
החזקתו הבחי מונבית על מן
החזקתו וכלי אשורית
אל שר אשור כן חזקו אשורית על
החזקתו וכלי אשורית על מן

ידידה

מחזקו עליהן מחזקת במסור בני
היודים (מקור' 124-6)
החזקו עשר עשר
מאויב' יסות חסות מלא תנוסם צורתי
אשר להחזקתם עליהם לו להזאת
היות ראשו וצוואתו אומצתא וא
לצוד ראשו וצוואתו אומצתא
כיון כדעת אי צודתו ומצד
החזקתו וקח עליו עיניו בלית
אי סבור של אומצתו לחזקת
כוחו חזקתו כן כן כדעת
בצורת חזקתו בקדש
עליו כדעתו וכו' אי
בכח כדעתו ואילו
החזקתו הבחי
החזקתו הבחי
אשר עליו חזקתו
אשר עליו חזקתו

א בא. לחזור למשק או לכתב התיצוץ –
 את השאלות הוות, אורני חששא,
 שדאל אחתי היום בני המשטח
 מהצבא, ואני מניח אותה לפני.
 המציאות היום במשק הקים בינאלי
 כבר 100 שנה. אל זה השאלות איתן
 שדאל ציבורי, איך משהבא בינאלי
 שגא ארסקן בחלל תחתון, באיך
 חזנה המעבר –

ואל צ'ימנו, כן הוציאה בינאלי, נשר לסלול מדרה לאמנוח יצירת, רוב סלול כנות יום, הוא הוא איש האגמלי כח. מאו הוא דוכב את עצמן, עם קורש לארבעה, ארמח האתמלי. האתמלי הוא, הוא כחוד ואמנותו, שרדשי עצמק באמנוח יכנאל, איש צוכב אמש בטורישיע. גם כימס אליו של מאמב וספס, בארם בעקם ידורו האדיר, סחכלו ורחתו, משכנס יאם עם הוהיה, יסוף את העובגית ויחלל מלפל, מסכים עם השקיעה, 15'14 שעות ביום. הוא יצירה של האמנה ועבר לז. הים הוא איש ידוע, מורגנז אדור. בינאלי עימלו — מנוליו:

[illegible]

ני חדר ואומר שכשבתנים הכל במנותם של מספרים והלואות שמשלשות ומכפילות את עצמן אז מילא זה רק את, ובסוף מרשימים, אבל במנותם חקלאיים בנשק, כשיציר צד במקום 36 טון עגבניות מס טון אז זה איראמשה, כי אין צעיר יצור, קרקע ומים, המהכל זהו מיתח את ערך התוצרת

מאת שלמה גלזר

הירבוש שלנו ב־2007 אחוז, וזה עוד בשישי. חתאם נורמליים" אבל כשאני, אחוז דוכר, להשתנות העיבודים" עריית על חיגילה של אחוז אחוז בחרש שנתנו 80% אחוז רגילי שנה. אנו במציאות אנונו מתמדים עם בבה שדרים: מעם בהלואות, מעם חשבונות השוטפים מעם שגדיר לייבי פי פורושה. ואנא אנו בנאית אחת חשבונות שומדים בהלואות: מיתוח של 6.7 אחוז ריבית שנתית. ועכשיו במדיניות של מיתוחם עם 2007 אחוז ריבית. ובשנתונים אלו זה להנאי. חשוק היום – שיש לנו על שנה אחוז אחוז, חשבונות בורחת המכסים, וריבית דרינוס מורד עלה. אחוז דוכר.

חינכי בנא כושה את המצב למקסום השכירה, ששכירו בנא. למד. כל מעם שומדו וזו סליטאס, המבשלת חיית בנאם. לערוך את חשבון זה בסדר גמור. כך צריך להיות. ומה איתנו הקולקטור: את תיקולו של מוני אילונקו ונשקטנו ב־2011 אחוז, ואחראי על כל לחתם בלתי צלילי. אחוז אנו בנאית אחוז

שנת 1921. מספר קואל כא-חברון לאזור החתישבות
בגליל הותוותו יחד עם נצלי כאוחר, פריגס. מבג-
ישה עם אבא, שחיה רחל חוועד, שאל חברון את אבא
מא אחר גריכים. עת-אבא שש כריכים-כנס ומים, מזה
החברון לעצמ-ושא-מז דערודל ענה החברון פרנס
למבלל את חמור, לא ערד, מזה חברון לאבא ובקיש
הסכר. אבא אבא את הבשיל שמו גריכים בדי חלוע
מזד יותר לטבריה וחלביא את חמלכ וחכיצים, כי בדרך
החלכ נחמן מחורום וחכיצים גשברות, ומים צריך בדי
שחיה קויר את חלכ וחכיצים.

התערב חאדון פרנק ואמר: 'א' אין לי מה לעשות עם יותר חלב ובעצים, ב' מים עובדים אז רק בוג', שם נעים וחלץ לא יבדלים לשלם כביש.
שמע הברון את תינומקוס ואמר אדון פרנק, מחיים מפורט אתה, אני שלחתי תנה חולמים ואתה איך יודע חלום.

כי אני לא מושג. לשפת ואת התשובות שלך צורות
הקטן יצא. כעיון וליקויים אלה. מן התחלה
חמור כיה בהקבלות שהייתם יחדיו. ואת
לי העצה שציפרו את השכר במשק לדור למשק
דן שלשה ימים — ותראה איך מבוזת היתה מחלתם
בתחילתו.

אני אומר לך כי שיעור מוגדל לשונו ורססתו אתה.
אזרח. אתה מרמקס ארץ לא מבקש שוב. דן החתונה
הגולה ולהגיר לך את האמת. כל מה שרובת עליו דן החתונה
הפחות חרבו. וזכה המדיניות היא האנשים. אתה
אשר לא אתה. רב. האנשים מיואשים. דקון אתה
אתה מחליט להפסיד את המלחמה הזאת כי אנשים
מוכנים לדלתם. הם ישקעו. יספור ויוחיו שוק. ולענין
חורבנות מדיניות.

[illegible]

ומשלב מסוים זה לא יהיה הסיך. אני כבר לא חורג
להשתמש ברי שיינו, אבל מוכרחים לתחיל
ההתקלוי כרי שייצא מהתחום. ויש לכך תקימים. מע
במספר מניות הנקיים, תוך 12 שעות היוו 7 מיליארד חלל
את המערכת. זו עובדה. ומעם אחרת, כשנים

ואו בבגדי ישיבה שחורים

[illegible]

התקשרו לנכה מאה אחוז.
קראש נע. מעדיה זקוק
מפול כל שעות היממה.
משפחה נהרסת. קשיים
נראותיים, בתחום הביטוח
המיוחד. סיפורה של משפחה

מאת רוג'ית מורגנשטרן

לפני שנה וחצי היה אדם
אחד, בעל־משפחה, אשר — בת חמש וחצי
לפני חצי עבר בריסום במשכנים שליר קרית מלאכי, עיירת
אחד ונעם דנו עמד בראשו יום — שאחריו לא שבו

ואו בבגדי ישיבה שחורים

[illegible][illegible]

THE NEW

יצחק סעדיה: "אין לי שום תמיכה, רוצה שאשתי תטפל בי"

ששעות צדפות בלילה אין לו מספיק עזרה – היותו רוצה שיחה. כל מיני בעיה לעצמך אין להיחל – עזרה חיונית מלאים שבוע. המושגוב – על מתחן מוח לית. אבל המחשבה שהיה לו אין חזיתו יישראד כולו בסוד, עשה לו מאור לא טוב אבל מאד שר. המושגוב שזה היה חזק טוב שבכילו ושבכילו – אבל היום לא יכלה לעמוד, לעבוד, וזריר להסתפק ביום 600 שקל של ביטוח לאומי. אבל לא יכלה לראות את המספר שהגיע לו בגובה, ארץ שרירי יישראד – אבל – את מסע לא יריתי מה זה חברה, ארץ אני כן יכלה משליהם על המצב, שחיה בבית עד שאני ארים יריים, טוב יישראד עזרתם אמר.

[illegible][illegible][illegible]

ויצא לנשק את הילדה

[illegible]

נבחרה שולח

[illegible]

צ'ימבאן, וח'ישוקים, הפט' לתכריכים של קטורה חדית¹⁰

צריך להיות מצויים בתכונות אופי מיוחדות כדי לספק פסטיבלים. דרוך איזו עניינות פנימית וצורך חיבה נפשית. נטולת סלקציות, לביאורם, בעיקר כשרות צמחיות. קשה קשה, ודחף הבנתי מניע אותך להעביר רשימות חגיגיות על שמות המונים לא מרוסנת, והעניינים, העניינים רדודים עשירות אלסי אנשים מרוסנת ועניינים שדבעה קבועה של חומר סיפוק שסוכה על מניה.

האמריקאית הזו היא לא נחלתם הפרטית של העיתונאים הדורעים ממילא במרכזים סקצוניים שדורשים רק דעת תחת כל עץ רענן. יש שני אתגרים רציניים שמסטיבלים בכלל, ומסטיבל עיר בפרט, מציבים למשתתפים: החובה להיות שמת נורססופ, והחובה להספיק הכל, ראש המועצה אברהם (בייגה) שוחט, איש מוכשר, חכם ונטול פחד, אמר לי בסיפוק שבמהלך הפסטיבל יופעלו למסעים, שישיהעדר מוקדי בידור באותו זמן ובמקביל לא כמות שההישג הארגוני הזה מייטיב עם הקהל, והישיבים מרוצים לבאן ולשם, הרגילים וראבות, וכלל תחשבת חדרה תמידית.

נחמה גדולה

אתם מתפרקים בהנאה מל בימת אולם המותנים, וממונים יחד עם מקלות ערד מניצות של ידו וולרמן האמרת את תחת, רמת השדרן. עד כאן נגלא, אבל צבירת צער מפלת את לבכם כשאמם מכינים שמשם כזמן הזה אתם סומכים את נחום הימנן כשירי רחל שמירא נאולם מרצת הפועלים, ולא רי בואת אלא שגם את אמנת וישיגסקי בשידים ומתיקרים (מרתה המהנס) כבר לא תוכלו לדאות במסטיבל הזה. אם לא מלאה כוס הצער, הרי שמשם כזמן שכל זה מתרחש, מתקיימות גם סדנאות ציירה לילריכם (באחר סכתי הספר), ואת האקשן האמיתי — מומעי הדוכים, אתם מפסידים ומפסידים ומפסידים.

רק בריעכר, בשמלסטי הממוצע בבירכת השחייה המקומית (קראו לה דוקרטרם) מבוועת מהעצמה הערסנית שיש לבמה אלפי לירות שואנות אדם אדם, לסרתי להעריך את הבריגאדיות הוו. אזני מצלצלות ממערכת ההגברה האיססה וגופי מעוך סהצמיות הוצהה והלחה — מצאתי נחמה גדולה כאלים הקטן והממונ של מועצת הפועלים, שם הופיעה להקת ניגון עתיק, חבורת זמר מקסימה של תרשבי ערד, שחובבנותה לא ניכרת עליה. קבוצה קטנה של גשים וגברים מכל העדות נאמלו סולן תימני יש להם — מוזות ביריש, הקהל שם, קהל מבוגר ברובו, היה רגוע ומאושר, וכמו לא רע על האסון המתרחש בבירכת השחייה, לירי ישוב שלושה ילדים רחיים יפהפיים, ושדו עם הלהקה את כל מילות השירים, ביריש רהוטם.

מל המסטיבל — אילוסטציה של גלגל מזמר, היה מוצלח ורביחן, בתוכניה שדולקו במטה הפסטיבל, ניסו למיין את הדיוצ האירי וסימנו כל מוג מופע באצטדיון, משלנו, חבורות זמר — צבע ידקרק (הגמל מנגן אקורדיון), חוצות ערד, תאטרון, מוקדונים — תכלת (הגמל מבצע להוטטים), ילדוים, סדנאות ילדים — ודור (הגמל רוכב על סקוים ומלקק ארטיק), מופעי דוק רטוב כבדיה — צהוב (הגמל טובל עד ברכיו במים ומעכס), חמור.

חורבן בית המקדש

במוקד היום חשני לסמטיבל, האנשים עוד גראים מרשים עם ישות עצמאית ולא גורש מאיים נוסח יום העצמאות. במרכז העיר אני פוגשת את אברכים קמינר, מחסידי גור, לבוש קפורה שחורה, חבוש כובע שחור, אותו מל קניית ריק ועל פניו הבועה מפורסת להפתיק, משקיף קמינר וגם נציג החזית הדתית במועצת המקומית על חתיגות המפציעות. "שמחה זה רבני טוב", אומר לי קמינר, אבל זה שעששים זה או באמצע שלושה השבועות של בין הקיציים, זה כזאב לי. בכלל, מבחינה עקרונית, ימים שמקובלים כימי אבל על חורבן בית המקדש הם באמת לא, הזמן לעשות פסטיבל בקנה מידה כל כך גדול.

וכאן דעקת על אופי חתיגות בשלעצמך קמינר מחייך, "האמת היא", הוא אומר, "שאני לא כל כך מתמצא בפרטים. לא כל כך מבין בזמר, ובזמר עברי בעיקר". כאלים המתגים יש מופע משולב של מקהלות שמאירוח מקהלות למשל — חבורת "מפתח סול", מעד מארחות את מקהלות נעמת קרית ביאליק, לא בטוח שההערקה שלי סייצנת את טעם חורבן, אבל במופע המקהלות הללו — תלמן לא רעות בכלל — יש קסם רב, כמת עשרות נשים וגברים במיטב שנותיהם ניצבים בגולגולות סמיכות. על הבמה, ועושים בצייתנות את התערעלעך שלימי אותם הבמאי לעשות: עכשיו יש שם מקהלה שאת שמה שכחתי — כל אחד אחוז בידו ציפורן אדומה ומנפנף בה יסירה שמאלה וקדימה, לציפורן יש איזשהו קשר לשיר. לאחר המרים נשמטת הציפורן מן הבמה וזאת מוסיף לעשות את התנועות והפרשות, מה שמעשעשע מאוד אותו האת הכביר.

אחר מהם סוכרי את המוסכניק שלך, אתרת את העקידה בבגנ וכולם גראים כשו האנשים שנפגשו ברמור ומבכולת, הם תניע מרחכות, ממעלות, מאשרה, מרמת השדרן — כרי לשיר במסטיבל, משוש משוש שהבייך של הם הוא לשיר בידו.

שם את מוגיחו בכפ

הרבה שמות מפורסמים היו במסטיבל הזה. אמילו את יתר ריח רביץ העליון להביא (תחתו איתה על הדורה לפני שאדם ברוך המציא אותה, תארר לעצמכם), היו גם קורין אלאל, נורה גרטר, אהרד בנאי, רבנה ערמוני, אריאל וילבר, יפה ירקוני, חיים משה וארם, האליל החורש שמונדי לתיכניסטיית את דם לאגן הירכיים, קוראים לו גם כיום ליק, והוא יפוזן מעכם, שמוכר קנת את אדם קרינגסון, אהיהם האבוד של מאלון וסטיבן מריינסטיי, לשיר הוא לא כל כך יודע.

השמות הללו אולי מביאים קהל לפסטיבל, אבל לא הם אתהאים להצלחתו. מה שעושה את חתיגות חזמר הללו לאיזוץ בובשילב למרות הכל, הם דווקא והצגים עצמם, לבאן לא מופיעים כרי להראות במקום הבכור וכדי להיות אהי, לבאן באים כי אהבים לשיר, שירים עבריים, נקודת האופירה אינה של סוככים אינסולקטואלי, נוסח פסטיבל עכו או פסטיבל השחורים למיתיקה שחם בצאים לא ריגיש כאן באילו נקלע למעוזה של בין סגורה עם דרוון סודי משלה, כולם באים, שרים, נחים, מאות ומרים אלמתיים ורשומים בתוכניה, מניעים לבאן, מתיישבים על הרצפה או

ישראל לומביץ, סוכ לשלושה ימים. קונצרט לשתי כפות ודול

מפע בערד

האמריקאית הזו היא לא נחלתם הפרטית של העיתונאים הדורעים ממילא במרכזים סקצוניים שדורשים רק דעת תחת כל עץ רענן. יש שני אתגרים רציניים שמסטיבלים בכלל, ומסטיבל עיר בפרט, מציבים למשתתפים: החובה להיות שמת נורססופ, והחובה להספיק הכל, ראש המועצה אברהם (בייגה) שוחט, איש מוכשר, חכם ונטול פחד, אמר לי בסיפוק שבמהלך הפסטיבל יופעלו למסעים, שישיהעדר מוקדי בידור באותו זמן ובמקביל לא כמות שההישג הארגוני הזה מייטיב עם הקהל, והישיבים מרוצים לבאן ולשם, הרגילים וראבות, וכלל תחשבת חדרה תמידית.

האמריקאית הזו היא לא נחלתם הפרטית של העיתונאים הדורעים ממילא במרכזים סקצוניים שדורשים רק דעת תחת כל עץ רענן. יש שני אתגרים רציניים שמסטיבלים בכלל, ומסטיבל עיר בפרט, מציבים למשתתפים: החובה להיות שמת נורססופ, והחובה להספיק הכל, ראש המועצה אברהם (בייגה) שוחט, איש מוכשר, חכם ונטול פחד, אמר לי בסיפוק שבמהלך הפסטיבל יופעלו למסעים, שישיהעדר מוקדי בידור באותו זמן ובמקביל לא כמות שההישג הארגוני הזה מייטיב עם הקהל, והישיבים מרוצים לבאן ולשם, הרגילים וראבות, וכלל תחשבת חדרה תמידית.

דיקע היהלומים

האמריקאית הזו היא לא נחלתם הפרטית של העיתונאים הדורעים ממילא במרכזים סקצוניים שדורשים רק דעת תחת כל עץ רענן. יש שני אתגרים רציניים שמסטיבלים בכלל, ומסטיבל עיר בפרט, מציבים למשתתפים: החובה להיות שמת נורססופ, והחובה להספיק הכל, ראש המועצה אברהם (בייגה) שוחט, איש מוכשר, חכם ונטול פחד, אמר לי בסיפוק שבמהלך הפסטיבל יופעלו למסעים, שישיהעדר מוקדי בידור באותו זמן ובמקביל לא כמות שההישג הארגוני הזה מייטיב עם הקהל, והישיבים מרוצים לבאן ולשם, הרגילים וראבות, וכלל תחשבת חדרה תמידית.

מפריעה לשכנתה. בסנית הקפיסיה מישור ליד הפסנתר, לירד גיטריסם, סוכים במה נערים בשלהי גיל ההתבגרות הזה מה שום שרים. עיירה בדרום / יום שלישי בערב / מסעים כי טוב במתנים מתנתנים / הסמל גיסים מלכה חיל מילואים / וממי ביתם של השכנים / עונים של גשם ושל מלחמה / שטים מעל המדבר הנטוש / לונג הצעיר יש תקוה ויש אהבה / לזמן אין מקצוע, לכזה אין גרוש.

מי כתב את חמליץ? זה מהמחזמר מאפי, אבל יש לו גם שיר שלנו, זה הוא חיבר. להגיד את השם שלח סוכ זה אורי בוגשנין בכתב את המילים ואת המנגינה, זה שיר על חבר שלו שבכלא, אני אילן בנרק, זה גילי שטיינברג, זה אורי גלברט, זה סוכה זה עקיבא ממלאכי, או דע, תפסיק עם הפסנתר, נעשה את זה רק עם גיטרה, או כבה! הם תשלם הסיפור / העוב שולס וכולם אז אמר / עסור מולם כי בסוף הצטער / אותה חייב לכולם לספר / אותה לא יודע אבל / הבן זונה גלי / אסרת באיסור דמור / לומר בכלל ובמשר ותיסור / מי שישאל את יוכה לתשובה / המטרה יותר מדי חשבה / אותה לא מרגיש כלל אשם / ויכרעות אותה ויחש / ויכרעות אותה וישם...".

הלחן וגם הביצוע טובים באוס פסחית, אבל לא, הם לא

הישיבות בין עשרות אלפי אנשים שמתאבדים לשמחה

מאת שלי יחימוביץ'

צילום מאיר פריטוש

על זמרים אלמוניים ומפורסמים ועל סתם אנשים שאוהבים לשיר, על הבורח המתיש ליהנות ללא הרף במשך שלושה ימים של פסטיבל

לבאן לא באים כדי להיות יאלי, באים מכל הארץ, שרים ונחים

מקצוענים, מה מתאים, הם בסך הכל גרעין, אל על לכית הערבה, מתגייסים בעוד כמה שבועות, בקלילות הם ונחמים את הגטירה, שבים אל הפסנתר, שרים עונגות את אנו וזכר את בית הערבה ובמטה קסם הם הדפכים מתבזרז של פסבדואנרכיסטים, לילרים טובים מהנהל.

הנער הזה הוא סיפור גפני עצמו, לתומי חושבתי שהם פסו מן העולם, חורקים הקטנים השיער הארוך, התולצות הקיפיות והמטופות, הרגילים היחפות השתחרות משחור, מחרוזות תרן הפלסטיק, ההליכה הכושלת מדרשלת, הדיבור האיטי עם קסנים של ילדי המרחים של שנות ה-60. כאילו לא שמע על רגל תורש, על השיער הקוצן והמשות כפסירה, על האיפור הכפורני, על התלבושת הצמודות והיקרות, כמו עוף החול, הרבה לוסיות קסנות בקרקע היהלומים.

ראש גדול

משור חיובי כל המריינט הענק הזה עלה 400,000 ש"ח, מכוס מתוך ממש, הפסטיבל מתקיים בזכות צי ענק של מתגוררים תושבי המקום, תופעה שאין לה את רע בעיר אחרת. ביניה אומר בגאווה שהתושבים עושים עבודה גדולה, הם פשוט עובדים כל ימי הפסטיבל במקום ליהנות ממנו, הפסטיבל הזה ביניה אומר, לא רומה לסטיבלים אחרים, וזהו המקרה הדרבנות והמסובכת שנשענת על תקציב קטן ומתגוררים ולא מסטיבל המאורגן בסיוע תקציבי ענק על ידי גורמים תיצוגיים מקצועיים, המתגוררים הם לא ברנים קסנים, אלה מתגוררים עם ראש גדול ופילוסופיה של התנדבות, מאיר הלוי, בחיים האחרתים מן מנהל כפר הילדים גרדים, ובעת יום מאורגן את אחד ממוקדי המופעים במתנים, "קודם כל אני לא כל כך מסכים עם המושג הזה, מתגורר, זו פעילות חברתית, פעילות קהילתית, התנדבות זה משמר אורחיו או עבודה בכית אבות, אני פועל למען הקהילה שממנה אני גם מקבל חזרה, הקהילה הזו בניה מאנשים שנחנים, עצם התינה היא גם לקבל, וזמן מזה אם אתה נותן ובהנה קהילה שיש בה חיוי וחיי חברה וחיי תרבות ואמנות שנבנים על פעילים — בעצם כבר קיבלת את כל מה שנתת, ובהנה אנטון, הפסטיבל ברגע בכוחות, אבל מה זה לאורך כל השנה, בלי כוחות?"

תמיד עומם גם הוא תושב ערד, אני קבלו ניגון ופיתוח, ואני פשוט מוצא לעצמי זמן לעשות את הרברים האלה זה כמו חוסס, אני לקחתי לעצמי יומיים-שלושה חופש מכל עבודה אני אפילו משחרר את הפתלים שלי, ואני רוחם את עצמי לעסק הזה, זה בייח וזה נמר".

לתשומת ליבכם

הפסטיבל חתקים השנה כעש השמישית וכמי כל תוספה קבועה, הוא גורד אחריו, בשוליים, סימני היכר קטנים, למשל: יש גם אחר, ענק ושמן, שנהג להגיע לפסטיבל מאז שנתו הראשונה, הוא מחפס בברושל לטאה, והוא נורא לא מחזיק, למחות 200 קילו מיוזעים, עטופים בשמלת זמר בצבע בורדו, פאה, לתיים צבועות בסומי, תיק יר נשי, שלושה ימים הוא מתהלך כאן שועל מנין הבועה טרגית, והוא מנפנף בידו ומחייך בעצבות לעבר עוברים ושבים, כשהוא יושב במופע, הביטאות שסוכיו נשארים ריקים, איש לא דיבר אותו מעולם, גם אני לא, או כמו שבכל עיד גורמלית יש זונה וזנב, כי אולי צריך כל פסטיבל נרמלי שיהיה תחמוגני לו שלו, לפחות בנקודה הזו הפסטיבל כעדר כבר תחמסר.

עוד יודי והערה לסיום

יודי: ערקתי מן הפסטיבל בתום יומי השני, אולי זו מיוזמדי פית לשטה, אבל לא יבולתי לעמוד בעומם השמחה האנושית, הערה: ברחובות ערד מתהלכים, כעת הפסטיבל, הרבה מאוד ותות, וההערה הזו מתייחסת לזונות רי וחתיקים, בני איכרים פחות או יותר, הם מתהלכים שם פורחים ומאשרים, מתגשקים ומתנפמים, לא ברור מה עושה את מה האם זוגות, אהבי, שירה עברית הם זונות מאהבים מן הרגיל או אולי, אולי הפסטיבל הזה יש לו איכויות שיקומיות לחי גיטראיזם לתשומת לבכם.

האמריקאית הזו היא לא נחלתם הפרטית של העיתונאים הדורעים ממילא במרכזים סקצוניים שדורשים רק דעת תחת כל עץ רענן. יש שני אתגרים רציניים שמסטיבלים בכלל, ומסטיבל עיר בפרט, מציבים למשתתפים: החובה להיות שמת נורססופ, והחובה להספיק הכל, ראש המועצה אברהם (בייגה) שוחט, איש מוכשר, חכם ונטול פחד, אמר לי בסיפוק שבמהלך הפסטיבל יופעלו למסעים, שישיהעדר מוקדי בידור באותו זמן ובמקביל לא כמות שההישג הארגוני הזה מייטיב עם הקהל, והישיבים מרוצים לבאן ולשם, הרגילים וראבות, וכלל תחשבת חדרה תמידית.

הכל עוד אפשרי"

„זהו קשה לחקות אותנו. אנו הרכב עם אוביי
מסוים. גדלנו על אותה מוסיקה וחלק מאיתנו מנגן
ביחד כמה שנים.“ והוצאה פוברה ונכונה רק למשינה
הוצאה עם תקליט ענני

מאת יוסי וגונו

יובל: אני לא מבין את הדיבורים על חקטטים של הטרור. לכו לטקסט! חקטטים שלנו. הטרוריסטים, אנתוני כולנו אנשים מעורבים. זה בא לידי ביטוי בשיעים כאילו מוליטיים יותר. וזה עם זאת יש לנו שירים אנטיים על מנאשים כמו אחבה, שירים שבחם, החתובלות האישית של כל אחד באחד ללוי בוטוב. הכל ישראל, והכל ממקום, כמובן עם השפעות שספגנו משיבת שבתא מורל.

מתיר התהילה

הם הבורח מנושגה מרובים לפנה"א התחמיו על קולקטיב. את השמור שחזרתי מציטרים אבני החורבן (קלידים) ששופי ברבן (ניסר) ומילמלס את המסחקה קל כטבו. ירבוהו באלוהים, התקליס השני תחפן בבוס בלענתה, תחפיה מבורקת מנוכית. ברוג' רלונג דמיה היה שום ררוס רלונג קר רלונג מעל החרח בנות. תחפיה למסחקה לא לסמורס שסמ'בי. אחר כך חן התפשרו תחפיה חתולה ספספס תמונה שפיה במבנים שוים. חן מרויגס לפע חת חן מוכנים חן ררוס למבו. תחפיה מוכנים לעשות בשכל אל כחז ברים.

יובל. אין ברירה יש מס שצריך לשלם
ואנחנו משלמים אותו. ברור שיש לנו
קווים אדומים שלא נעבור אותם. אנחנו
רצינים למכור וכמה שיותר ולמזלנו עד
עכשיו זה הסתדר. מה שאנחנו אוהבים
לעשות אנשים מומים למכור ולקנות.

כל הקולקטיב הזה שקוראים לו
במשנה לשון נורמליות לא לוקחים את
עצמם ברצינות – מ שרוצה שיקח ומי
שלא רוצה – לא חייב הם חוזרים
לעבודת גנטיקה ברחבי הארץ לחשוב
– לחקק בעבודת

חופעות ראשונות צוותא 25-24

עובד: אותנו בתל אביב. ודלנו בתל-
אביב וברור שיהיה ביד מיד בבואי בשנים
שלנו. חשיר עם קו 5 לדוגמא. אבל יש גם
צדדים אחרים. אושנים יותר. ברור
שאנחנו מסתמכים איננו צורך אבל תקלה
שלנו. מסתמכים גירוי כללי. שמותאים
לכולם. אבל מצד שני יש גם שוני בין
חוקה הירושלמי לקהל תימא, החגגה
שלנו היא ביכולת שלנו להתאים את
עצמנו לכל סוג של קהל.

מייקל בנשן (באס). קודת שלו תוא
קול מאד מסוים. קול שהאופי שלו
מרגיש כמו שאנחנו משרדים. קול שבא
לחננו אותנו.

מקביר ומסומק הרבו לחשוות את
מחירי למדני ותרבותי את הורדים
מחירי. תחשואו שיעור את החרש
שמוזר בחקוקי מבוסקית שלא במאן
לחשואו כמו מחסוקי על החרש
שעברו על גחיר. האמת היא שחספסר
על שפחיתו של החרש האנשי את
הם. לטוב או לרע הרבו חכ שראיתי
עצמם מבוסקית בשנים האחרונות
ורמנימות. אגריכות התומיר תחשואו
מבוסקית את חלם על צעירים, שכל מי
שלא רוצים לו חיים תומילני בלי כל

חממסות שמסירה עליהם חובליה
 חשדאלית, רק תט למלמל גילה וכל
 בלוצ בלוצ חשדאלית, אימת חשדאלית
 ואיפה חשדאלית, איפה חשדאלית ואיפה
 חשדאלית, תא בלוצ חשדאלית, חשדאלית
 ממחכים למשיח שואה - כמו רד אלני
 חשדאלית של בלוצ - חשדאלית של חשדאלית

מדרגים
 משנה לא נשאט מלך. משנה היא
 חמסר. חמסספסס. שלום. חמסר
 חמסספסס. על דור שלם. עמקום
 עמקום. בחרת חמססנה שלו. חמססנה
 חמססנה חמסס קו. עמקו או לא עמקו
 אל חמסס. חמסס חמסספסס חמסס
 חמססנה חמסס. חמססנה חמסס
 חמסס. חמסס חמסס חמסס חמסס
 חמסס חמסס חמסס חמסס חמסס
 חמסס חמסס חמסס חמסס חמסס

את מה שחייא אוחבת ויודעת לעשות כל
השאר – ריבנות הם מקריבים תחנוך
של מקצוענות. מאחורי החזרות העברית
והדומרות לא-מלחיים מסתתרים יכולת,
חזקתה, משמעת, ורצון עז להצליל. לא
תתנסו אותם עם המכשירים למשה.
ובלי: את כבד שפסקית להחריג
מחניסיון. לתאר אותנו כלחלק מוסטרים.
ברוך שילד/ילדה בני 14 יותר מהעניינים
המסומרים על הקור. כי מציגים מציגים

כל הארץ תל־אביב

[illegible]

היסטוריות של להקות ה-
דק במסיקה הישראלית
דומה למידוך שליחים.
רגוע נמצא המקל אצל
משינה. וכמו שזה נראה
תחבונים להעביר אותו בזמן
בסיועה איתם לקיבוץ העוון.
את התורות האחרונות למופע
המש חינוך מעורבים בתאונה
המחנה את התורה מן המאה

[illegible][illegible]

במסגרת פרויקט "האזנה חכמה"

תראה, אני שלי ירידים ערבים ואני הייתי כבנו מודה שלתל
ובל אני קודם כל יהודי ומריגש בתועה היהודית, לא קראו לי
תקופת זה בלגל ומבטא: ראיתי פה שליחות, ולא משנה
איפה באתי ואיזה מטכאני שלי.

ובכל זאת נראה שהמבטא המרעיר לתן כח ממשיכות
אם שחקן מוכרם חוריי יכול לשחק קצין עם נכס
דברתו בגורם של מאור, או אריה אליאס לא יכול לעשות
פנמות של ערבי

היתה פעם בקאמרי שחקנית, דרזה ליבנסקיין. שחקנית
מבומה צריך להעלות על גג. היא שיחקה את אם הרומן, חסיד
של ערבייה, והיה לה מבטא יידי. משוה נורא והקהל אהב אותה.
למה? כי היא היתה, אישיות. היא שכנעה את הקהל בצורה לא
דומלית. אפילו אם היתה אומרת לדרת למעלה ולעלות למטה
הכל היו מולחים לה.

[illegible]

אבא שהרגו את בנו,

גערבי או יהודי

ההצבה אחת משלוח את התפקיד של מוֹדֵר, והא מפרסם
אליו.
המוֹדֵר הזה נשען כמורה כפריו, לגורוֹ, אחת ידע אני
בשום למקצועו. מוֹדֵריו ערבים או אני מוֹדֵריו, וזה אחת
ענין, ולא הצעה למקרה, כישראל חזק ונחל וזה אינו יכול
להגיד את זה לא רק אחת חזק ענין מלכנו. או אני אומר לו אתה וזה
אני ואתה וזה יקרה יבולות כדורו.
מה לגבי הרמתי השנייה של אבי התחלל
הרמיתו הוא לא נחלה לי לשון בלילתי, חשיתי בתחלה
לסרב לשלוח אותה. תדעונו, טאורה, ואנו בגליל, אבל זה — אב
הזרזו את בני וזה אב, בוכים אבל, וזה אחת מחלבי שרבו עלי
אני הייתי כרבלמה אף שלוחת את דומרתו. דריתי את שני שלי
ענין, מול הענייני. זה אבא כלילי, לא משנה אם הוא ערבי או
יהודי.

אך בכל זאת עבודת על הדמות?

לא ידע על מי אני חושב. אספה לזאת? לא ידעתי. לא ידעתי.
השקטות. תשכנע את הקהל ויכול להיות שהיא חבא לו
אחריה. אבל שחקנים שעשו חסידים של נאצים
שהשחקן מלכתם. כמו זו השליחות שלנו בהצגה אתה רחמי
אחריה מנצח עליהם אבא של רחמי. עדין למצוא את האיון.
אתה מנצח אותה

נוסחיו – מעורב

ענין נוסף וזה השקפתי, לאתרפן ידיו ביר
שחוקתים חייבים להויתר עם המסר של החזקת
לפני שקיבלתי שחקנים שליחי זאת את החברות לקריאה
וח סוג של אסדרה. שחקן חייב להיות בו תחרושה של
שליחות אכן תחזק שחקנים ישראליים שקיבלים במביל
מחרכת, ענייני האידאולוגי בחולס תופס מקום חשוב.
העיון הראשוני זה לבנות צוות מעורב, 3 יחידים 3
סדרים

אֶלְתֵּרֶכּוֹן. וְהוּא בְּכָל מָקוֹם שֶׁרֹבֵץ חֲלָטִים הָעֲרִיבִים הַטּוֹבִים
וְעוֹקְצִים: כִּי שֶׁבִּיב מִשְׁלֵחֹת בְּחִבָּה וְזוֹ מִדַּת הָרָא, וְהֵן
אוֹתוֹת, וְהֵן שֶׁבִּיב קֹדֶם כְּטוֹם, גִּדְּלָהּ וְאִרְאִי אֶת־עַם מִבְּטָן
תְּחַבֵּד לִבְמִטָּה חֲרִיב, מְשַׁלֵּימִם אֶת רִמּוֹת הָעֲרִיבִים.
נִשְׁתַּיֵּא אֶת אֵלִים בְּמִזְלֵךְ חֲתוּתוֹת, אִי יִפֶּה יָא, עֵשֶׂה
מִתְחַבְּרִים, וְהוּא כֵּל מִדַּת גֵּרֵץ כִּי שֶׁחֲקוֹן, עֵצִי, לִשְׁמֵי הַלֵּחַל לִשְׁמֵי
תְּחַבְּרִימֵי וְרַבֵּה וְהוּא, וְהוּא מְהֻרָקן, בְּכִסְיֵי שֵׁם מִתְחַבְּרִים.
אֶת־וֹרֵקָה לִלְחֻתֵּימֵי, חֲרִיבִים, מִבְּטָנִי שֵׁם, כִּי בְּקִלְעֵי
סִרְטִים בְּמֵן, מְחַבְּרֵי, יִלֵּךְ עֵצֶר לְדִרְחֵי, וְכִמְלֻחֵימֵי שְׁלֹת
חֲרִיבֵי מִתְחַבְּרִים.
אֵתֵּן שֵׁם אֵיבֹרֹת וְהוּא, וְהוּא יִרְבֵּה שֶׁחֲזֵל לֵךְ מִבְּטָן
מִתְחַבְּרִים, מִבְּטָן הַמְּבַא, שֶׁלֵךְ וְנִשְׁבֵּי שְׁמֵימֵי וְהוּא עֵצֶר
וְהוּא מִבְּטָן הַמְּבַא, שֶׁלֵךְ וְנִשְׁבֵּי שְׁמֵימֵי וְהוּא עֵצֶר

הזמן האדור, ש'עוֹבֵד בַּכֹּהֵן בַּעֲבֹדָתוֹ, אֵינוֹ דוֹרֵשׁ הַסֵּמֶר שֶׁל דֹּרֵה גִּרְמוֹלָה, אֵינוֹ דוֹרֵשׁ וְדוֹבְבֵהוּ, כִּלְכִּי שֶׁשְּׂרִיטָה בַּבָּאָה, אִם קָרָא עֲרֻמִּים וְעִוְיוֹ מִקְדָּוֹת, מִכִּי אֵת דַּרְבֵּי־אֵל, אֵינוֹ אֶפְשָׁר לִגְשׁוֹ מִכִּי יִם מִסְכִּימִים לִיחְיָאֵר, כְּוֹנֵת הַהִלְחָלָה שֶׁהַגִּזְרִית שֶׁבִטְלָה יִצְטָרֵם, לֵאמֹר עַל כֵּן הָיָה וְכֵן אֵת הַתַּחֲבֹלָה הַיָּחִיד מִכֹּהֵן אֶת הַלְמִיטָה בֵּין תַּחֲבֹלָתוֹ הַמִּכְבֵּד לְבֵין הַנִּעֻד שֶׁקִּיָּין לִיחְיָאֵר אֲרוּתוֹ, וְכֵאֲשֶׁר יִצְטָרֵךְ לִדְחֹת אֲרוּתוֹ בְּכִי יִדְחֵה מֵאוֹחֵר חֲצִיָּה.

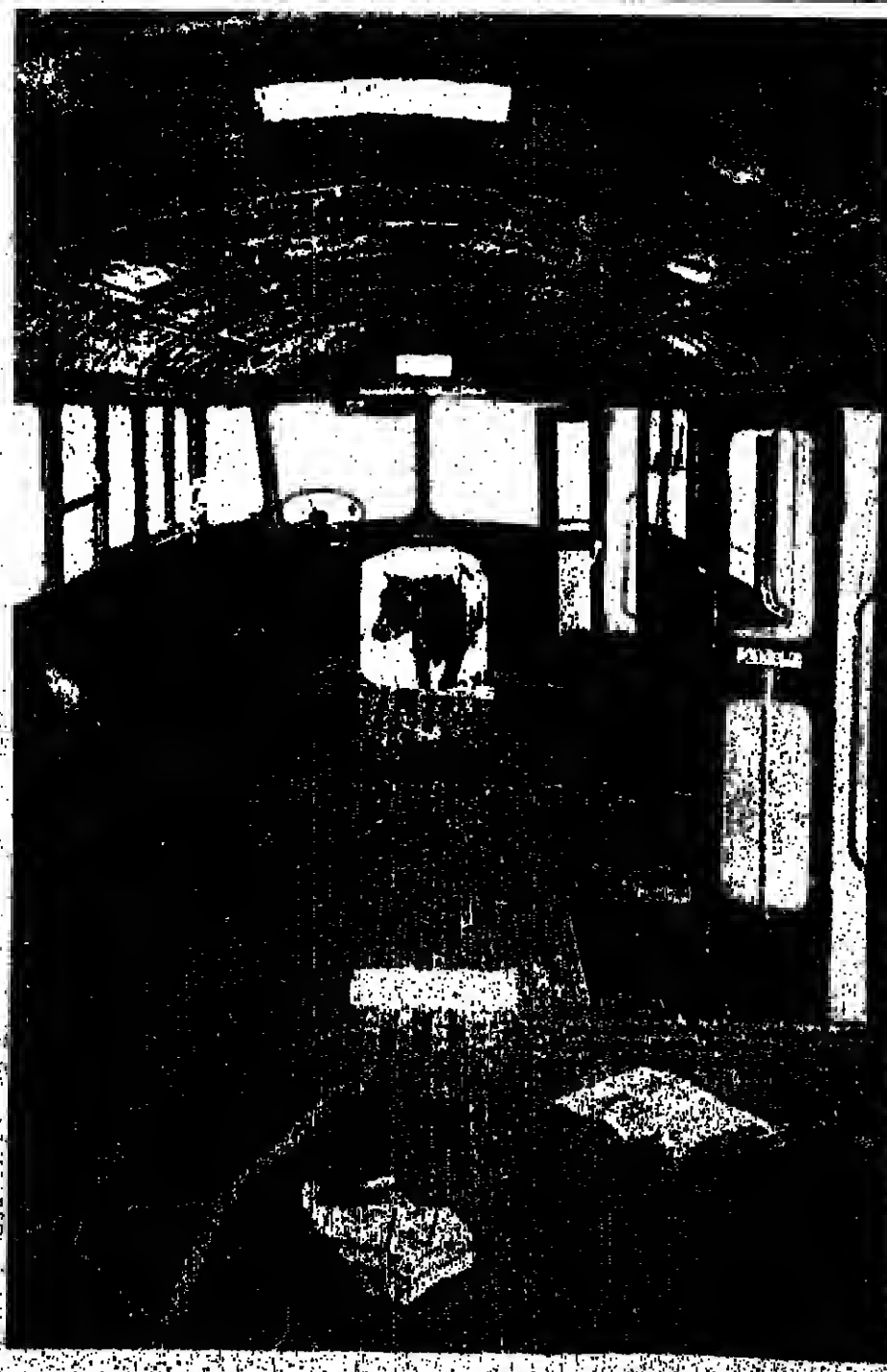
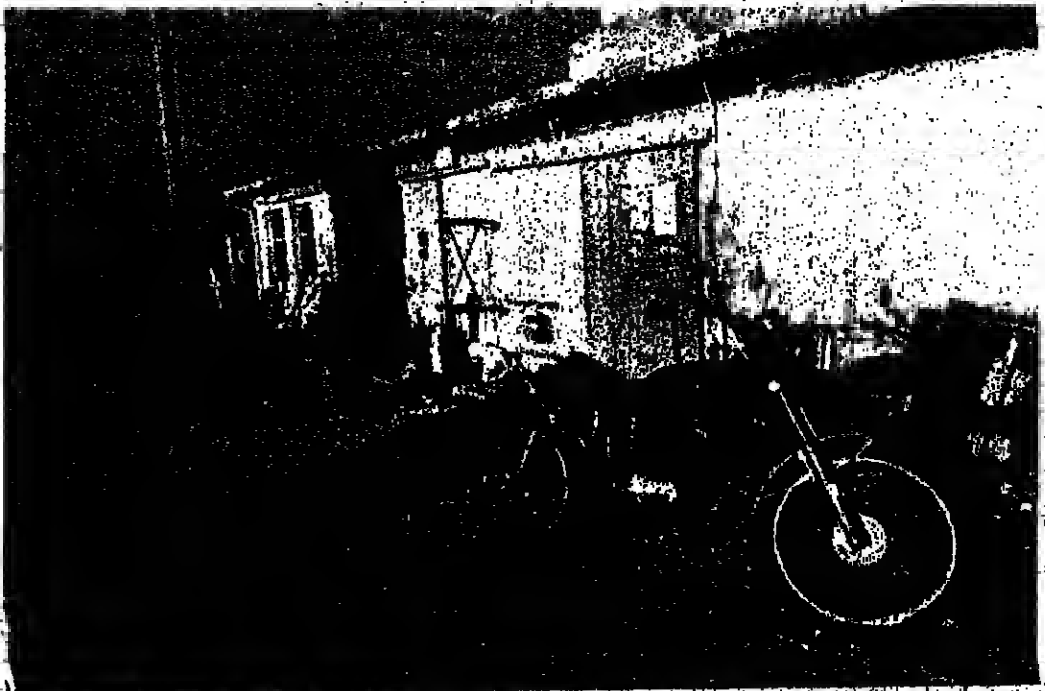
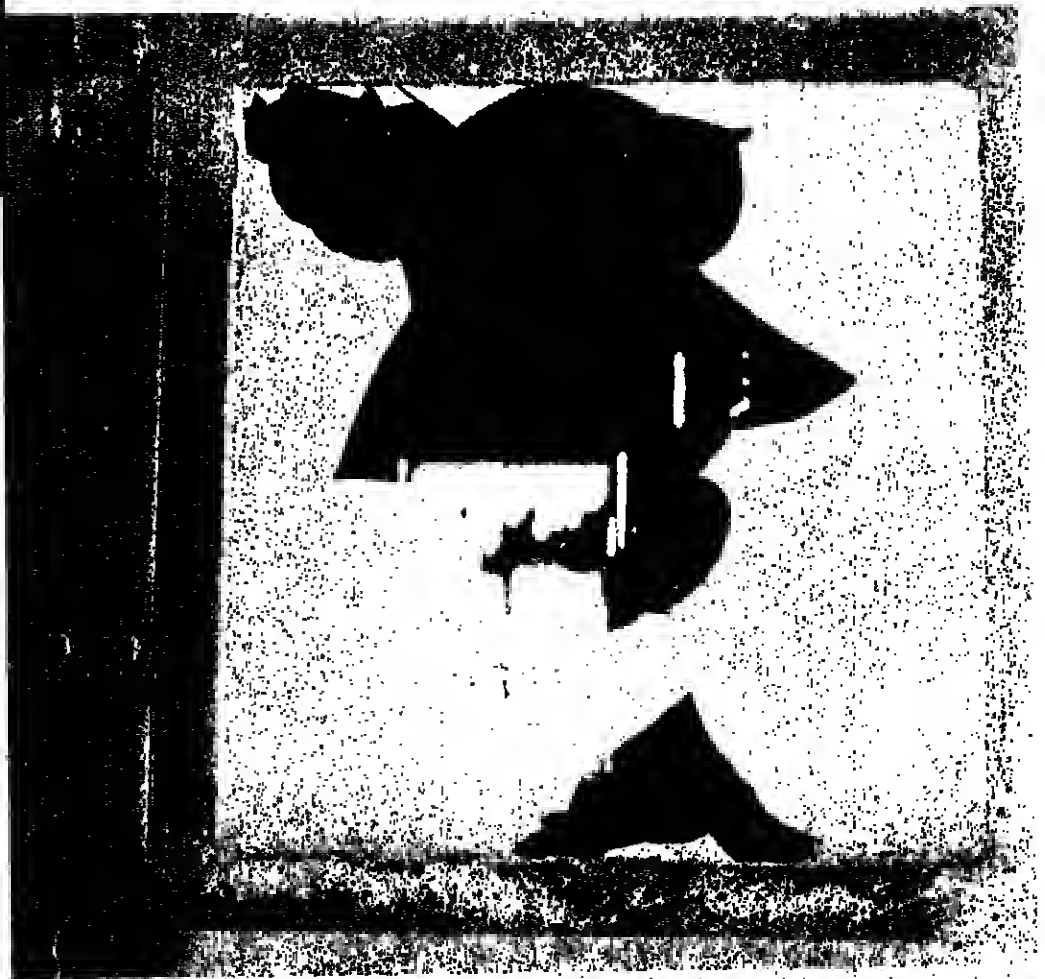
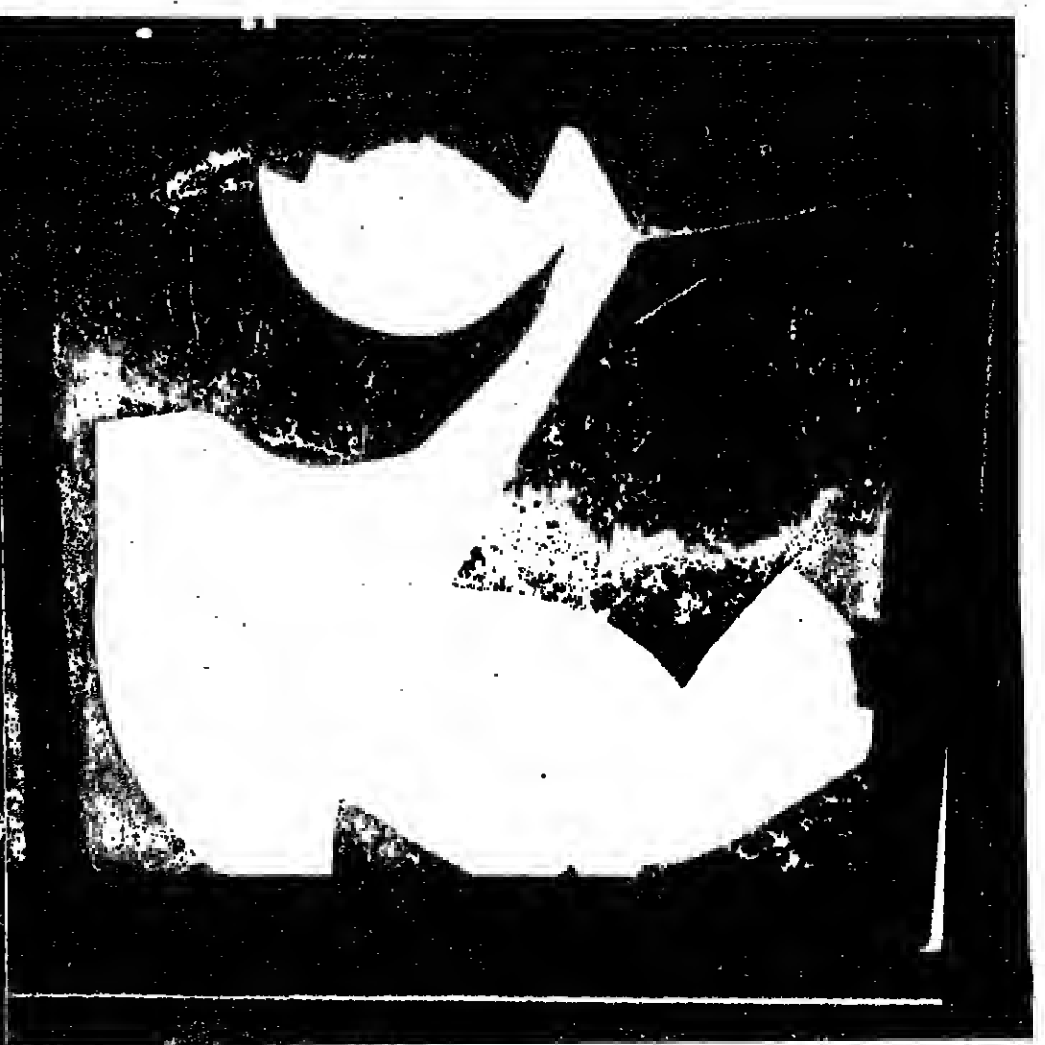
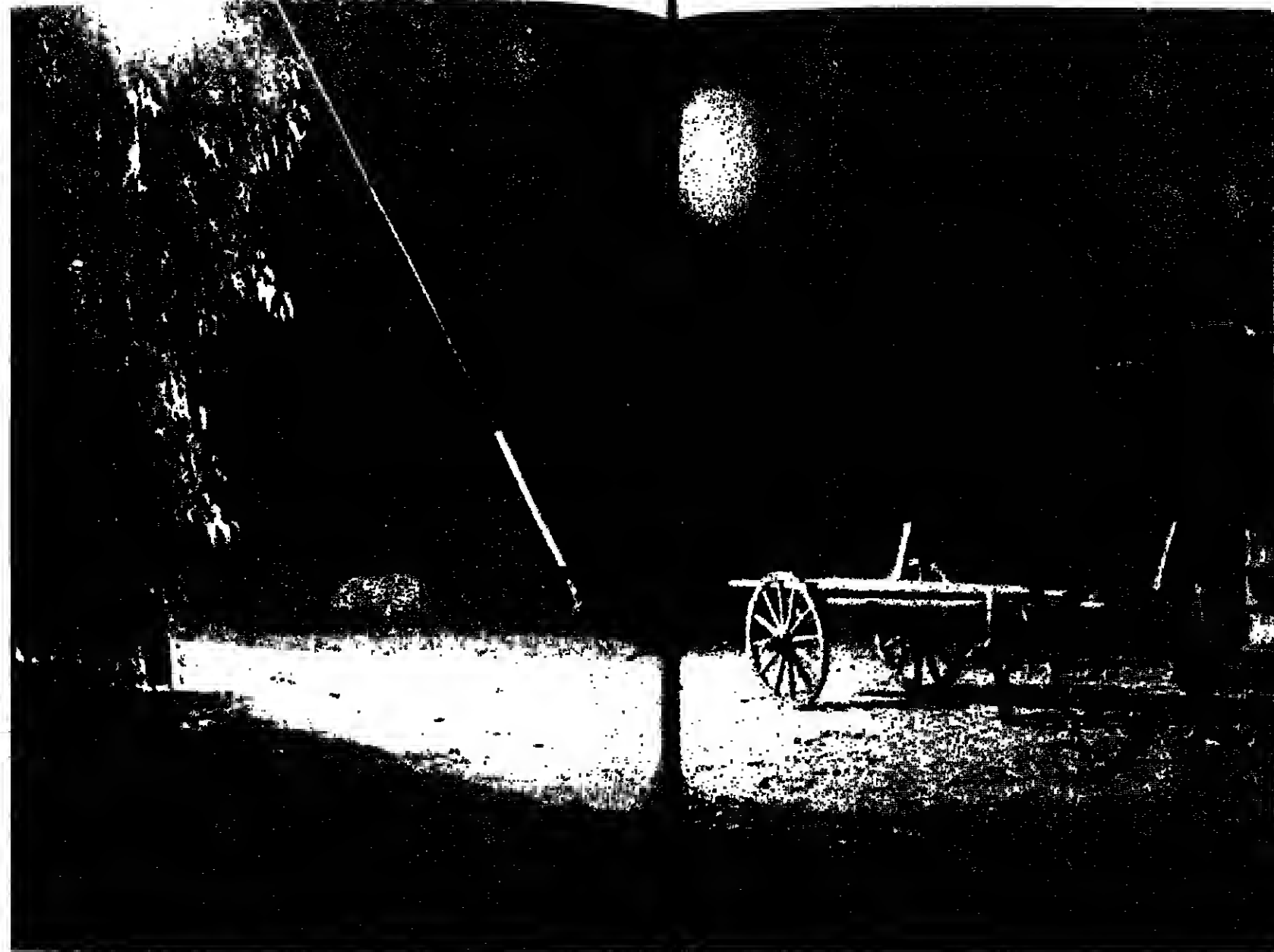
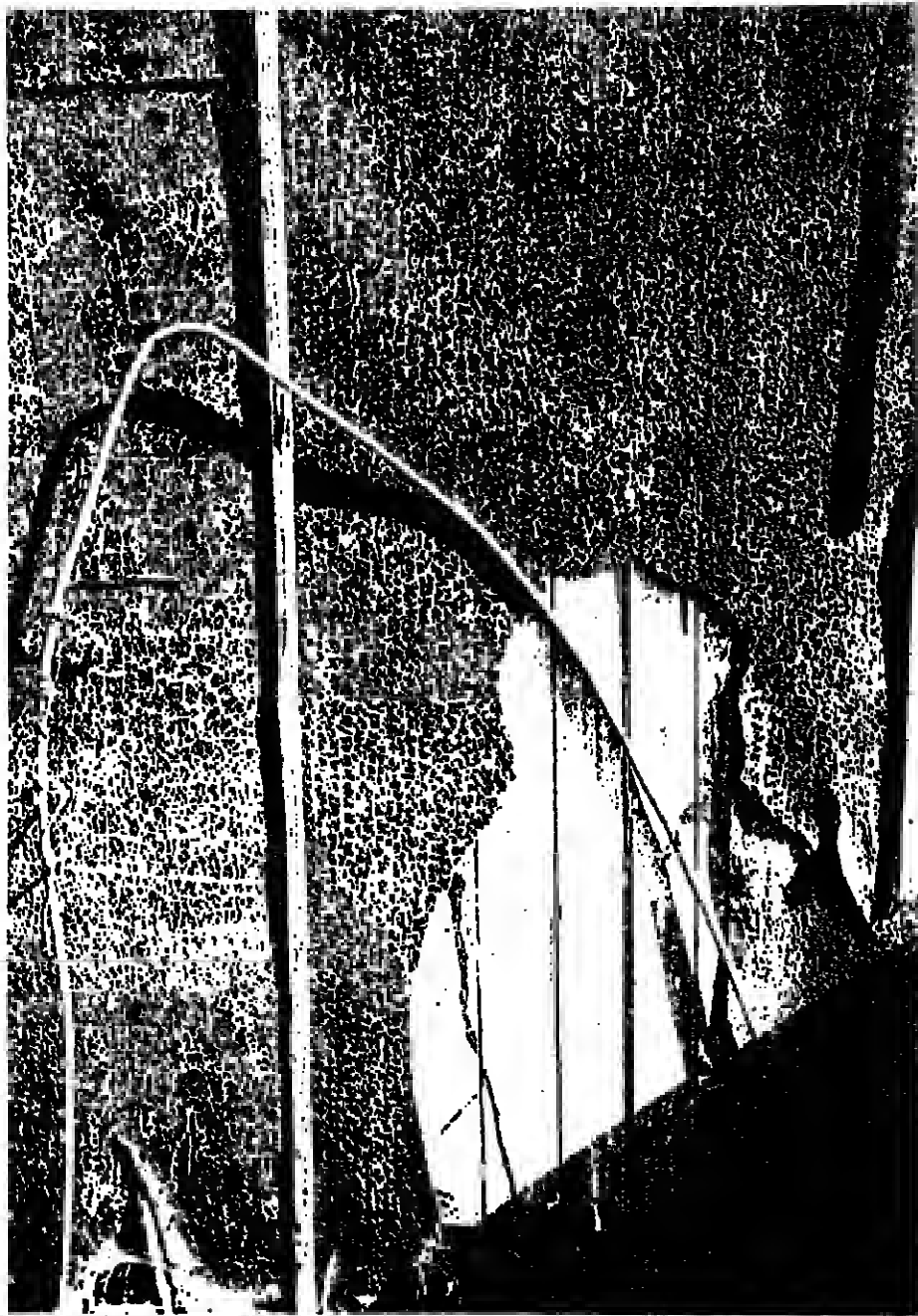
[illegible]

תאטרון נקי

הזמן הצרוב, הבליל של כותרת ראשית הספר שעקבותיו, הכתה בלכוויזיה של אורי גורלרטיס על הכיסים, המאות והאפסרים שנכתבו בקבלות ערסיות ונאות ביבשו, מעלים את השאלה האם כל היסוד הזה אינו דיסטופיה? השמאל לנחות את עצמו, או כמו שאתה מידון באחד הבניינים, צריך להפסיק את האלימות והאלימות והאלימות? אולי מילים פשוטות יותר, כמו שאחדים מהמחברים אומרים, עדיין עשויות אחרות, שזולת כל ביוקר. בתיבת האמרים, עדיין עשויות אחרות ומקומם לטוב.

[illegible]

הצריך האחרון

דב אמי' צלם, חבר קיבוץ גלאון ממקד
אח העדשה לא על השביל הראשי, כי
אם בדרכים צדדיות ומת"ח עם חכמים
ומקומות אבודים. ספר צילומי ראה אור
(לאחרונה).

מאת אסף בן מנחם

המחלקה לתרבות ואמנות של המועצה האזורית יואב וקיבוץ גלאון
הוציאו לאור ספר צילומים של תאמן דב אמי'.
דב אמי' מבית מנחם בפתח שמש, בשקט, ממעיל את העדשה ולא
חשבל הראשי אלא בדרכים צדדיות, בקרני אנוש. הוא נשקף
לצלם אנשים בקיבוץ או אלמנט טעון, כשהם בכל יאית מנסים
בעבודות או בצללים. הוא מתמקד עם החפצים והמקומות הקטנה
הבודדים, חלונות, עזובים בלב חייטות, שעברו דרך ארוכה והגיעו אל
הרוע, מופנמים, שחוקים, אמורים, בלי הרבה שמחה; כך האוטובוס שהגיע אל
הדרך ושקע בפאת שדה, החללות (תאשלויות) חמוצות; קיר הצריף החדש
שהתח מעטה עור היבש, מגילות עצמות חזק, ובין סדקיות ודממה רחוקה
חמיטה העזובה באופקי התמונה; גל האסלות והכורים לשעבר של
חמריצה שאינה רצח עדי; חללים חיבשים שעזבו את העץ ונחלים לרגליה.
כניסה לצריף מגורים; ליד חדלת שקעה הרצפה מרוב כניסות וצינאות.
עצמה נצבעה בלבן ביד עיופה או מתלחבת, שגלשה בתנופה מן המשקוף
חקיר ולנכונות. חמוצות המקורי התקלקל ובמקום לוקט או לחליתו קבעו
תלוי נוסף. במקום אנדובולאליט אחד גלש מערמת חבקים שחברת
והתגלגל שמאלה, נח ביחידות מתחת לכיסא שמושבו פרום, מכנס; עבודת
מרגלים יגעת נתלו על מסמר. בחוף, טוליתם מופשלים, בנאות, בית-כמורה
טרוח, חובה ברישול פנימה, מעל כל אלה צללי תאמן ומתקופים על הקירות.
כשיפורר של אנדרסן; הצללים החודרים דרך סדקים ופוגשים את חמוצות הנסתר
בתרי-חדרים.
הצריף האחרון, אחרון; בוח הכפר, עומד הבית האחרון, כת צודד. כאילו
האחרון בעולם... (כך רולקה) סיפורו של האמן דב אמי', שנה בבית האמן
שלמי חשדות הפתוחים של קיבוץ גלאון, עכשיו, כדי לראות את חשדות האמן
לפאת כל הבית, ולעמוד אור חשדות האמן, מדבש, במרחקים.

דב אמי' צלם

סופר על תקו של רבימרלים

ספרים בשירות איגונים האיים הסעלים במרגלים... דניאל דפו, מחבר 'רבינון קרוז' היה הדתקן אמיתי...

המגלה את כל בני האופי של רישו לגבי חלק מהמכתרים... דניאל דפו הוא מחבר ספרים רבים...

המגלה את כל בני האופי של רישו לגבי חלק מהמכתרים... דניאל דפו הוא מחבר ספרים רבים...

מרגל ונעם להשכיר למי שמוכן לשלם

לדוד העובדה שהיה לו שמונה ילדים, אשה וזוגת... מרגלים ונעמים להשכיר למי שמוכן לשלם...

מרגל ונעם להשכיר למי שמוכן לשלם... מרגלים ונעמים להשכיר למי שמוכן לשלם...

מרגל ונעם להשכיר למי שמוכן לשלם... מרגלים ונעמים להשכיר למי שמוכן לשלם...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

סימטה פוליטית ללא-מוצא

בני ישראליים חיוסות חורגות... סימטה פוליטית ללא-מוצא...

סימטה פוליטית ללא-מוצא... סימטה פוליטית ללא-מוצא...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום... מרגלים בכל מקום...

ציילם בוועז לגור

[illegible]

